

Medlemmer af dette Thing, der, hvilken Mening de end saa maatte have om dette Spørgsmaal, for dets Skyld vilde beqvemme sig til at forlæste hele Finantsloven, og der ligger ikke nogen anden Afstemning for, end at stemme enten for eller imod Finantslovens Vedtagelse, og jeg er saaledes i det heldige Tilfælde, at en saadan Oplysning ikke vil komme til at øve nogen Indflydelse paa Afstemningen. Det er imidlertid naturligt, at jeg ikke vil instruere Commissionerne i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i det andet Thing; thi jeg har jo udtrykkelig erklæret, at netop dette var en Forhindring for mig til overhovedet at kunne gaae ind paa Loven, og naar jeg altsaa der- efter forlanger et saadant Bøselb, er det en Selvfølge, at jeg ikke vil kunne bruge den Bestemmelse, hvorimod jeg saa bestemt har erklæret mig, som Instrux for disse Commissioner. Jeg skal imidlertid med Fornøielse udtale mig om min egen Mening i denne Henseende. Jeg mener da, at det, hvorpaa det kommer an, som Sagen nu ligger for, og efter de vidtløftige Forhandlinger i det andet Thing, er at indskrænke Præstegaardenes Apling saaledes, at den kan levere det Nødvendige til Huusholdningen og tillige sætte Præsten istand til at faae sine Embedsreise forsynede. Men ved Siden deraf anseer jeg det for vigtigt, at man i den Retning ikke maa være for kneben; jeg gaaer tillige ud fra, at det er en Selvfølge, at man maa ansætte Børnenes Antal noget rigeligt, for at Vedkommende ikke skal komme i Forlegenhed, hvis der skulde komme et Barm meer, end der er beregnet som Gjennemsnits- antal af Børnene, og at man i det Hele taget vil ansætte det, der gaaer med i en saadan Huusholdning, noget rigeligt, vil jeg ansee for at være aldeles i sin Orden. Ved Siden deraf er der tillige at tage noget Hensyn til selve det Fordeelagtige ved Afhændelsen; jeg tænker mig altsaa, at en fordeelagtig Handel kan finde Sted, naar i nogle Tilfælde en mindre Lod afhændes, medens en større Lod afhændes i andre Tilfælde; der maa ogsaa tages Hensyn til, at man ikke kommer i Strid med Udstykningsanordningerne, og at de afhændede Lodder faae en saadan Skikelse, som kan antages at vinde Indenrigsministeriets Bifald. Der er

naturligvis mange andre Ting, der maa tages i Betragtning, men jeg haaber, at det her Anførte tilstrækkelig vil antyde den Retning, hvori jeg agter at instruere Commissionen.

Fischer: Jeg skal erklære, at jeg for mit Vedkommende vil ansee den første Deel af den høitkerede Ministers Svar for tilfredsstillende, og at jeg meget havde ønsket, at den sidste Deel var udeladt; thi gaaer man for vidt i den Retning, den ærede Minister derved antydede, kommer man ind paa et meget ubestemt og ubestemmeligt Gebeet, ligesom der ogsaa derved vil blive aabnet Udgang til at omgaae, om jeg saa maa sige, det, som indeholdtes i den første Deel af den ærede Ministers Svar, nemlig, at Aplingen til Præstegaarden begrænses til et saadant Areal, at den afgiver det Fornødne til Præstens Huusholdning og hvad der fordres af hans Embede. Bliver man staaende ved dette, troer jeg, at man kan vente et heldigt Resultat, men kommer man for vidt ind paa, hvad der følger af den sidste Deel af den ærede Ministers Udtalelse, antager jeg det for meget tvivlsomt, om det vil opnaaes.

S. Sage: Jeg troer ikke, at det vil være heldigt i den 11te Time at komme ind paa en Forhandling om Præstegaardsavlingen, det er et altfor stort Spørgsmaal til at kunne behandles paa den Maade. Naar Finantsudvalget har foreslaaet Bevillingen af de 2000 Rd., saa er det for at sætte Kirke- og Underviisningsministeren istand til at forberede en Sag, som maa ansees for overordentlig vigtig, men hvorledes man i Fremtiden skal forholde sig i saa Henseende, er et andet Spørgsmaal. Af Landstthinget er der gjort en Forandring i Finantslovens § 9. Jeg skal gjøre opmærksom paa den ulykkelige Skjæbne, som disse Assessorer i Overretten i Kjøbenhavn og i Overretten i Viborg have haft; her i Kjøbenhavn var der 2 constituerede Assessorer, medens der i Viborg var een constitueret Assessor; ved anden Behandling af Finantsloven blev Folkethinget enigt om, at de to Assessorer i Kjøbenhavn og den ene Assessor i Viborg skulde blive fast ansatte, men ved Finantslovens tredje Behandling her i Folke-